

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118394911
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:6118394911.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: X/ R. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. T. XX, XXX XX H., právne zastúpenej Centrom právnej pomoci určeným advokátom: JUDr. Ivan Savčák, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov a X/ J. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. T. XX, XXX XX H., o zaplatenie 8 882,25 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 255,- Eur zastavuje.

II. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6 073,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6 328,66 Eur od 10.08.2017 do zaplatenia; zo sumy 6 278,66 Eur od 28.01.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 258,66 Eur od 20.09.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 238,66 Eur od 22.10.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 218,66 Eur od 20.11.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 198,66 Eur od 20.12.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 178,66 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 153,66 Eur od 20.02.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 128,66 Eur od 20.03.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 103,66 Eur od 21.04.2020 do zaplatenia a zo sumy 6 078,66 Eur od 14.05.2020 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. Žalobcovi priznáva voči žalovaným spoločne a nerozdielne 36,76 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd 1“) 03.12.2018 sa žalobca domáhal v rámci upomínacieho konania podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 8 882,25 Eur, úroky vo výške 402,43 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy istiny 8 882,25 a to počnúc odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia celého úveru, t.j. od 10.08.2017 do zaplatenia a úhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými uzavrel 21.05.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1573425641 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaným spotrebný úver v sume 10 000,- Eur s dohodnutým úročením vo výške 12,90 % ročne, pričom súčasťou úverovej zmluvy boli Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi ním poskytnuté finančné prostriedky v splátkach v sumách podľa predpisu splátok v úverovej zmluve.

Keďže žalovaní im poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškaní žalobca ich v súlade s Obchodnými podmienkami postupom v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, listom označeným ako „Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ upozornil na ich omeškanie s tým, že ak dlžnú sumu v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia im výzvy neuhradia, žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka pristúpi k zosplateniu celého ich dlhu, ku ktorému žalobca napokon aj pristúpil a dlh zosplatnil ku dňu 09.08.2017. Žalobca v žalobe uviedol, že k 30.09.2018, ku ktorému dňu žalobca sumarizoval platby žalovaných v prospech úveru a vyčíslil ich dlh, žalovaní zaplatili na istinu 1 117,75 Eur, na úroky 2 288,44 Eur a na poplatky sumu 265,15 Eur.

3. K žalobe boli priložené: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička“ z 21.05.2015; Obchodné podmienky pre úver - dobrá pôžička účinné od 06.01.2014 a Všeobecné obchodné podmienky žalobcu účinné od 28.06.2014; list označený ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 13.07.2017; list označený ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ z 09.08.2017; list označený ako „Výzva na zaplatenie - predžalobná výzva“ z 13.09.2018; tabuľka o špecifikácii úrokov do predčasného zosplatenia; výpis z účtu žalovaných označený ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.09.2018“; tabuľka označená ako „Predpis splátok k zmluve o úvere č. 1573425641“ a výpis z účtu žalovaných.

4. Okresný súd 1 vydal 27.03.2019 v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 10 Up 1129/2018 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým v celom rozsahu vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaných k zaplateniu mu „istiny“ 9 284,68 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8 882,25 Eur od 10.08.2017 do zaplatenia a úhrady trov konania.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 1 dňa 08.04.2019 podali žalovaní proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedli, že medzi nimi a žalobcom 21.05.2015 uzavretá úverová zmluva neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti v zmysle požiadavky vyjadrenej v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a preto je podľa žalovaných potrebné im žalobcom poskytnutý úver považovať za cit. „... bezúročný a bez poplatkov.“ Podľa žalovaných je v predmetnej úverovej zmluve nesprávne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorý údaj je v úverovej zmluve uvedený hodnotou 13,70 %, avšak podľa žalovaných by RPMN mala byť pri výške mesačnej splátky 158,- Eur (t.j. pri výške splátky bez sumy poistného) 13,89 % a pri výške mesačnej splátky 168,10 Eur (t.j. pri výške splátky so sumou poistného) by RPMN mala byť správne 15,86 %, pričom v tom dôsledku, že v úverovej zmluve je podľa žalovaných nesprávne uvedená RPMN, je nesprávny aj údaj o celkových nákladoch úveru. Okrem toho žalovaní namietali aj platnosť zosplatenia úveru, ktoré cit. „... nebolo urobené v súlade so zákonom...“ a taktiež žalovaní z dôvodu právnej istoty namietali aj premlčanie celého dlhu a jeho splátok, ako aj bez ďalšieho platnosť uzavretia úverovej zmluvy.

6. Na výzvu okresného súdu 1 sa žalobca vyjadril k podanému odporu žalovaných v podaní zo 17.04.2019, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaných, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, resp. že je nesprávne vypočítaná s tým, že ním v úverovej zmluve uvedená hodnota RPMN je vypočítaná správne podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého (rozumej výpočtového vzorca) správnu aplikáciu v systéme žalobcu garantuje jeho externý dodávateľ a tiež podotkol, že z dôvodu, že v danom prípade bolo so žalovanými dojednané dobrovoľné poistenie úveru vo forme doplnkovej služby, t.j. išlo o také poistenie, ktoré nebolo podmienkou poskytnutia úveru, tak suma platby poistenia sa v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítava do celkových nákladov úveru. Súčasne žalobca žiadal, aby sa v konaní pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

7. Na základe uvedeného okresný súd 1 postúpil vec 25.04.2019 Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie, ako vecne a miestne príslušnému s tým, že podľa § 11 odsek 1 zákona o upomínacom konaní sa podaním vecne odôvodneného odporu, ktorý nebol odmietnutý, platobný rozkaz zrušuje.

8. Vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaných bolo žalovanej doručené s výzvou na vyjadrenie 10.06.2019 a žalovaný si ho neprevzal v odbernej lehote, pričom žalovaní (manželia) k tomuto vyjadreniu žalobcu k ich odporu nezaujali stanovisko.

9. Podaním doručeným okresnému súdu 02.08.2019 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovaných, avšak na výzvu súdu, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 zákona č. 160/20145 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložilo písomný súhlas žalovaných s jeho vstupom do konania na strane žalovaných ako osobitného subjektu alebo aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovaných na ich zastupovanie v spotrebiteľskom spore, ktorá výzva bola združeniu doručená 06.09.2019, združenie nereagovalo, preto okresný súd o jeho pribratí do konania nerozhodoval.

10. Podaním doručeným okresnému súdu 23.03.2020 žalobca oznámil, že z dôvodu, že po podaní žaloby žalovaní urobili čiastočné platby na úhradu dlžnej sumy vo výške celkovo 180,- Eur, berie v tejto časti žalobu späť a v tejto časti navrhuje konanie zastaviť. Následne podaním doručeným okresnému súdu 27.05.2020 žalobca oznámil, že od žalovaných eviduje ďalšie čiastkové úhrady v sume 75,- Eur, takže aj v tejto časti berie svoju žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

13. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca v časti o zaplatenie sumy 180,- Eur ako aj v časti o zaplatenie sumy 75,- Eur, t.j. spolu v sume 255,- Eur svoju žalobu späť pred začatím meritórneho prejednávania veci na pojednávaní, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

14. Okresný súd v danej veci nariadil pojednávanie na 20.05.2020, na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 23.03.2020 z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho a žalobcovej neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 12.05.2020 z dôvodu práceneschopnosti a hospitalizácie. Žalovaná svoju neúčasť ospravedlnila v deň pojednávania s odôvodnením, že požiadala Centrum právnej pomoci o ustanovenie jej právneho zástupcu.

15. Podaním doručeným okresnému súdu 03.06.2020 žalovaná v zastúpení jej určeným právnym zástupcom uviedla, že úverová zmluva z 21.05.2015 je formulárovým typom zmluvy, ktorú žalobca s ňou individuálne nedojednal a teda žalovaná nemohla ovplyvniť jej obsah, pričom vzhľadom k tomu, že táto úverová zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti je potrebné ju kvalifikovať ako bezúročnú a bez poplatkov. Podľa žalovanej v predmetnej úverovej zmluve absentuje uvedenie presnej doby trvania zmluvy, je v nej nesprávne uvedený údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmluve je uvedený údaj 13,70 %, avšak podľa názoru žalovanej by výška RPMN mala byť 13,77 %, ďalej v úverovej zmluve je nesprávne uvedený aj údaj o priemernej RPMN a to údajom 11,53 %, avšak podľa žalovanej s poukazom na vyhlášku Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery a na zverejnené informácie Ministerstvom financií SR, by mala byť výška priemernej RPMN 11,01 % (pri zmluvnej splatnosti nad 5 do 10 rokov vrátane) no a napokon podľa žalovanej, je v úverovej zmluve nesprávne uvedená aj celková suma, ktorú mali žalovaní za úver zaplatiť. Žalovaná nerozporuje tvrdenia žalobcu, že pred zosplatením úveru zaplatili so žalovaným spolu sumu 3 671,34 Eur (istina 1 117,75 Eur + úroky 2 288,44 Eur + poplatky 265,15 Eur), no zároveň podotkla, že z dôvodu, že po podaní žaloby uhradili ešte sumu 205,- Eur, takže zohľadniac bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru by mala byť so žalovaným zaviazaná k povinnosti uhradiť žalobcovi zvyšok nesplatennej istiny teda sumu 6 123,66 Eur, ktorú sumu požiadala žalovaná splácať v splátkach po 60,- Eur mesačne z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, keďže žalovaná je starobnou dôchodkyňou so starobným dôchodkom v sume 397,40 Eur a žalovaný je dlhodobo práceneschopným z dôvodu onkologického ochorenia.

16. Na pojednávaní 04.06.2020 na ktoré boli riadne predvolané obidve sporové strany, pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 27.05.2020 z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho a žalobcovej neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 02.06.2020 z dôvodu práceneschopnosti a hospitalizácie pre onkologické ochorenie. Okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, pričom žalovaná na pojednávaní uviedla, že si je vedomá svojej podlžnosti, ktorú chce splatiť, avšak finančné možnosti jej nedovoľujú splatiť tento úver naraz. Úver s manželom prestali riadne splácať z dôvodu ich nepriaznivej finančnej situácie, keďže manžel je murárom a v zimnom období nemal prácu. Pokiaľ ide o navrhnutú sumu splátky, vzhľadom na to, že žalovaný je práceneschopný, je onkologickým pacientom, žalovaná nie je schopná splácať viac mesačne ako sumu 60,- Eur. Manžel poberá príspevok počas práceneschopnosti, pričom za mesiac 04/2020 dostal sumu 288,- Eur. Na vysvetlenie k výživnému žalovaná uviedla, že toto platí na základe rozhodnutia súdu ČR a to na svoje dve vnúčatá, pričom k vyživovacej povinnosti bola zaviazaná priamo ona. Právna zástupkyňa žalobkyne doplnila, že zastupovala žalovanú aj v inom súdnom spore o žalobe HOME CREDIT, proti ktorej má žalovaná taktiež podlžnosť, ku splateniu ktorej bola súdom zaviazaná v sume po 30,- Eur mesačne, čo je ďalší výdavok žalovanej. Právna zástupkyňa žalovanej sa v ďalšom pridržala svojho písomného vyjadrenia vo veci a opakovane konštatovala, že úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že táto neobsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že žalovaní uznávajú svoju podlžnosť v sume 6123,66 Eur, ktorú sú ochotní splatiť v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne.

17. Okresný súd vykonal dokazovanie vyjadreniami sporových strán resp. ich zástupcov a nimi priloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

18. Zo „Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička“ z 21.05.2015 (ďalej len „úverová zmluva“) vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanými a na jej základe sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným úver v sume 10 000,- Eur, ktorý bol žalovanými čerpaný bezhotovostným prevodom na bankový účet. V zmysle tejto úverovej zmluvy sa úver mal úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 12,90 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) bola 11,53 % a RPMN daného úveru bola 13,70 % s tým, že celková suma úveru (t.j. úver a náklady) bola vyčíslená sumou 16 866,48 Eur. Žalovaní sa v úverovej zmluve zaviazali splácať úver v 108 mesačných anuitných splátkach v sume po 158,- Eur mesačne bez poistného a v sume 168,10 Eur s poistným a to vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka mala byť splatná do 20.06.2015 s dátumom konečnej splatnosti úveru 20.05.2024.

19. Z listu označeného ako „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ z 13.07.2017 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaných, že ku dňu výzvy sú v omeškaní viac ako tri mesiace so splatením splátky, takže ich dlh z nesplatených splátok je 552,81 Eur, s tým, že ich vyzval na jeho zaplatenie do 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy s následkom, že v prípade jej neuhradenia, žalobca celý úver zosplatní. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že tento list bol podaný na poštovú prepravu 14.07.2017.

20. Listom označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ z 09.08.2017 žalobca oznámil žalovaným, že napriek jeho opakovaným výzvam sú v omeškaní so splatením úveru, vyplývajúcim z úverovej zmluvy, takže vzhľadom na to žalobca pristúpil k zosplateniu celej svojej pohľadávky voči žalovaným ku dňu 09.08.2017. Súčasne žalobca týmto vyzval žalovaných, aby najneskôr do 10 kalendárnych dní zaplatili svoju dlžnú pohľadávku vo výške 9 302,68 Eur s tým, že ak tak neurobia bude sa žalobca svojich nárokov domáhať súdnou cestou. Žalobca taktiež upozornil žalovaných, že do 10 kalendárnych dní od doručenia im tejto výzvy môžu požiadať žalobcu o splátkový kalendár dlhu. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že tento list bol podaný na poštovú prepravu 10.08.2017.

21. Z listu označeného ako „Výzva na zaplatenie - predžalobná výzva“ z 13.09.2018, ktorý právny zástupca žalobcu adresoval žalovaným vyplýva, že žalobca upozorňuje žalovaných na ich omeškanie s tým, že dlh predstavuje sumu 11 037,12 Eur, o úhradu ktorého žalobca žiada žalovaných s upozornením, že v prípade, ak k úhrade dlžnej sumy nedôjde, žalobca si uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že tento list bol podaný na poštovú prepravu 17.09.2018.

22. Z rekapitulácie výpisu z účtu žalovanej vyhotoveného 01.10.2018 je zrejmé, že žalovaní na splatenie istiny úveru zaplatili 1 117,75 Eur, na splatenie úrokov zaplatili sumu 2 288,44 Eur a na splatenie poplatkov zaplatili sumu 265,15 Eur.

23. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

24. Podľa § 497 zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

25. Podľa § 502 ods. 1 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

27. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

28. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

29. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

30. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

31. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

32. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „nariadenie vlády“) „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené

s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.“

34. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

35. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

36. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

38. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.“

39. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý spotrebný úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovaných v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľov, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru a to zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Žalobca so žalovanými uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver a žalovaní sa zaviazali vrátiť im poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť

celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

41. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaných) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru.

42. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne a to z dôvodu, že dotknutá úverová zmluva neobsahuje všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované obligatórne náležitosti.

43. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie celkovej doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanými, vyjadrená v rokoch (napr. 1 rok, 5 rokov a pod), ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ tak, ako už bolo uvedené by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti a aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu a jednoznačnú predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho od údajov o celkovej dobe trvania úverového vzťahu závisí aj možnosť spotrebiteľa objektívne si overiť aj iné parametre úverového vzťahu, ako napr. maximálnu výšku úrokovej sadzby poskytnutého úveru v tom ktorom rozhodnom období jeho poskytnutia, ktorý parameter závisí od doby trvania úverového vzťahu.

44. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy a to, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov k výpočtu použitých, keďže označené ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy explicitne znelo cit. „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“ V tejto súvislosti okresný súd podotýka, že vzorec na výpočet RPMN bol v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy síce uvedený v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak označenie jednotlivých premenných dosadzovaných do tohto vzorca je bez ďalšieho vysvetlenia pre spotrebiteľa značne nezrozumiteľné, navyše ak k tej ktorej premennej nie je dosadená konkrétna číselná hodnota vyplývajúca priamo z úverovej zmluvy,

tak ako to vyžaduje dikcia ustanovenia cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedená požiadavka je podľa okresného súdu nie len zákonná, ale aj plne opodstatnená predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že RPMN je parameter, ktorý vypovedá o reálnej cene spotrebiteľského úveru a je pre spotrebiteľa kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, takže je to pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ (žalovaní) zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, takže na jeho základe sa spotrebiteľ rozhoduje či úverovú zmluvu uzavrie alebo neuzavrie. Podľa okresného súdu preskúmaná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, avšak neobsahuje jej výpočet, v dôsledku čoho treba úver podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov (m. m. KS v Prešove sp. zn. 25Co/80/2018 z 18.12. 2018).

45. V súvislosti s v preskúmanej spotrebiteľskej zmluve uvedenou RPMN, okresnému súdu nedá nepodotknúť, že v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch, je síce v tejto zmluve uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu tejto zmluvy a to konkrétnou hodnotou 11,53 %, avšak z dotknutej zmluvy súčasne vyplýva, že RPMN pre daný úver poskytnutý žalovaným bola stanovená až na hodnotu 13,70 %. Inými slovami, reálna RPMN resp. reálne náklady, ktoré boli žalovaní povinní za im poskytnutý úver zaplatiť boli vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky štandardne poskytovali úvery v rozhodnom čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu je takýto postup žalobcu neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je v úverových zmluvách iba formálnym resp. samoučelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa cennú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať (Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvýkrát priemernú hodnotu RPMN dňa 29.04.2008), ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený. Ak by tomu tak nebolo zákonodarca by v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval ako podstatnú náležitosť úverových zmlúv údaj o priemernej hodnote RPMN. Okrem toho v uvedených súvislostiach je nutné ešte poznamenať, že v danom prípade už len výška úrokovej sadzby, ktorá bola dojednaná na 12,90 %, čo je len jednej z nákladov úveru, ktoré sú zahrnuté do RPMN, tak už len tento jeden náklad celkom nepochopiteľne prevyšuje priemernú výšku nákladov (priemerná RPMN - 11,53 %) za ktoré boli v rozhodnom čase poskytované spotrebiteľské úvery.

46. Ďalej úverová zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky žalovaných priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia podľa cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejme okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky alebo splátkového kalendára, či tak ako je tomu v tomto prípade súčasťou predpisu splátok, ktorý navyše nie je signovaný zmluvnými stranami, takže ani nie je zjavné, či tento predpis splátok nebol žalobcom vygenerovaný až k podanej žalobe, resp. či ho žalovaní mali k dispozícii v čase uzavretia úverovej zmluvy. Tak či onak, v každom prípade je nepochybné, že priamo v dotknutej úverovej zmluve táto obligatórne zákonná náležitosť absentuje. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

47. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

48. Okresný súd považuje za nevyhnutné taktiež sa vyjadriť k, v dotknutej úverovej zmluve dojednanému poisteniu úveru, o ktorom žalobca tvrdí, že toto bolo pre získanie úveru nepovinné a bolo dojednané so žalovanými individuálne iba ako akási doplnková služba k úveru. Podľa okresného súdu je táto argumentácia žalobcu ťažko uveriteľná s prihliadnutím na fakt, že poisťňa zmluva v danom prípade nie je uzavretá na samostatnej listine signovanej oboma zmluvnými stranami, z ktorej by bol zrejmý rozsah poistením krytých poistných udalostí, ale toto dojednanie o poistení je súčasťou obsahu dotknutej úverovej zmluvy ako jej body 4.9., 4.10. a 4.11- záverečných ustanovení, pričom táto úverová zmluva bola žalovaným predložená žalobcom na vopred pripravenom formulári, takže žalovaní sami nemali žiaden dosah na jej obsah a ako spotrebiteľia ju mohli len podpísať, pričom pokiaľ ide o rozsah dojednaného poistného krytia ten je taktiež vopred naformulovaný v čl. II. Obchodných podmienok pre úver - dobrá pôžička a to buď ako základný súbor poistenia (praceneschopnosť, invalidita, smrť) alebo ako komplexný súbor poistenia (praceneschopnosť, invalidita, smrť a strata zamestnania s následnou nezamestnanosťou), pričom v danom prípade mali žalovaní dojednaný tzv. základný súbor poistenia. Inými slovami prehlásenie o uzavretí „poistnej zmluvy“ v úverovej zmluve nemožno mať podľa okresného súdu za platne dojednané a uzavreté poistenie, pretože táto „zmluva“ resp. toto dojednanie neobsahuje na jednom mieste (t.j. priamo v zmluve) všetky podstatné náležitosti poistnej zmluvy a to uvedenie, kto je poistený, na aké poistné krytie je poistený, pre prípad akých poistných udalostí a kým je poistený, ale v tomto smere úverová zmluva len odkazuje na podporné dokumenty (obchodné podmienky a na Poistnú zmluvu uzavretú medzi jasne nepomenovanou Poisťovňou a banku t.j. žalobcom), ktoré ani nie sú jej súčasťou a neboli žalovanými signované, takže aj napriek ich formálnemu prehláseniu v úverovej zmluve, že sa s nimi žalovaní oboznámili, nie je preukazné či tomu tak aj skutočne bolo. Okrem toho z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie poistnej zmluvy výslovne vymienili žalovaní, t.j. aby bola uzavretá z ich iniciatívy. V okolnostiach veci je nie zanedbateľnou skutočnosť, že poistné prehlásenie, ktoré je súčasťou úverovej zmluvy bolo žalovanými učené pri vzniku zmluvného vzťahu, teda v čase, keď spotrebiteľia, často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd za to, že v danom prípade nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku (viď aj čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), preto aj všetky žalovanými uhradené poplatky na poisťné okresný súd započítal v prospech splatenia úveru.

49. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že dotknutá úverová zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené v cit. § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným na základe úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol.

50. Vzhľadom na uvedené dôvody má okresný súd za to, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými je riadne platne uzatvorenou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ v spojení s cit. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nezistil, žeby zmluva mala nedostatky spôsobujúce jej absolútnu neplatnosť, pričom zistené nedostatky v jej náležitostiach sú nedostatkami, ktoré sankcionuje zákonodarca lex specialis ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, a to jej bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

51. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, okresný súd priznal žalobcovi nárok voči žalovaným na zaplatenie mu sumy 6 073,66 Eur. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 10 000,- Eur, pričom žalovaní uhradili pred podaním žaloby celkovo 3 671,34 Eur s tým, že na istinu splatili 1 117,75 Eur, na úroky 2 288,44 Eur a na poplatky 265,15 Eur, ktoré sumy z dôvodu konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy, okresný súd všetky započítal v prospech splatenia úveru ($1\ 117,75 + 2\ 288,44 + 265,15 = 3\ 671,34$) a po podaní žaloby žalovaní zaplatili splátkami ešte sumu 255,- Eur, takže okresný súd odpočítal od žalovaným poskytnutej čiastky úveru uvedené už zaplatené sumy, pričom rozdiel predstavuje prisúdenú sumu 6 073,66 Eur ($10\ 000 - 3\ 671,34 - 255$).

52. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

53. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

54. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

55. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaní sa so splnením svojho záväzku dostali do omeškania, preto im vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, pričom žalovaní boli ku dňu podania žaloby v omeškaní so zaplatením sumy 6 328,66 Eur ($10\ 000 - 3\ 671,34$ - ktorú sumu zaplatili žalovaní pred zosplatením úveru = 6 328,66), pričom s jej splatením sa žalovaní dostali do omeškania prvým dňom po dni zosplatenia úveru, t.j. dňom 10.08.2017, preto vo vzťahu k tejto sume okresný súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania (10.08.2017) vo výške 5% ročne zo sumy 6 328,66 Eur počnúc od 10.08.2017 do zaplatenia. Následne však žalovaní zaplatili po zosplatení úveru jednotlivé splátky takto: dňa 28.01.2019 sumu 50,- Eur; dňa 20.09.2019 sumu 20,- Eur; dňa 22.10.2019 sumu 20,- Eur; dňa 20.11.2019 sumu 20,- Eur; dňa 20.12.2019 sumu 20,- Eur; dňa 21.01.2020 sumu 25,- Eur, dňa 20.02.2020 sumu 25,- Eur, dňa 20.03.2020 sumu 25,- Eur, dňa 21.04.2020 sumu 25,- Eur a dňa 14.05.2020 sumu 25,- Eur, ktorými splátkami sa dlžná suma 6 328,66 Eur ponížovala a preto okresný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania po zaplatení jednotlivých splátok už z poníženej sumy takto: úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6 278,66 Eur ($6\ 328,66 - 50$) od 28.01.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 258,66 Eur ($6\ 278,66 - 20$) od 20.09.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 238,66 Eur ($6\ 258,66 - 20$) od 22.10.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 218,66 Eur ($6\ 238,66 - 20$) od 20.11.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 198,66 Eur ($6\ 218,66 - 20$) od 20.12.2019 do zaplatenia; zo sumy 6 178,66 Eur ($6\ 198,66 - 20$) od 21.01.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 153,66 Eur ($6\ 178,66 - 25$) od 20.02.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 128,66 Eur ($6\ 153,66 - 25$) od 20.03.2020 do zaplatenia; zo sumy 6 103,66 Eur ($6\ 128,66 - 25$) od 21.04.2020 do zaplatenia a zo sumy 6 078,66 Eur ($6\ 103,66 - 25$) od 14.05.2020 do zaplatenia.

56. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

57. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom (úrok z omeškania), ku ktorej zaplateniu okresný súd zaviazal žalovaných s prihliadnutím najmä na ich aktuálnu finančnú situáciu vyplývajúcu z predložených dôkazov o výške ich príjmov a výdavkov, z ktorých vyplýva, že žalovaná je poberateľkou starobného dôchodku v sume 397,40 Eur a žalovaný, ktorému bolo v 03/2020 diagnostikované onkologické ochorenie je aktuálne práceneschopným s príjmom dočasnej dávky v sume cca 288,- Eur, pričom pri celkovom príjme 685,40 Eur majú žalovaní výdavky na domácnosť v sume cca 478,- Eur (158,83 - SIPO platby za vodu, elektrinu, plyn a rozhlas a TV; 200,- Eur - splácanie nájmu za dom dcére, ktorá zobrala pôžičku, aby žalovaní mohli ostať v dome; 22,- Eur - Telecom; 25,- Eur - lieky; 50,- Eur hygienické potreby; 22,- Eur výživné) a taktiež majú podlžnosti voči iným nebankovým subjektom (Intrum Slovakia - po 25,- Eur, HOME CREDIT - po 30,- Eur), žalovaným ostane na žitie mesačne iba suma cca 157,- Eur. So zohľadnením týchto skutočností, keďže cieľom súdu nie je vyrábať zo žalovaných bezdomovcov, ako aj so zohľadnením v budúcnosti možno narastajúcich výdavkov v spojitosti s onkologickým ochorením žalovaného, mal okresný súd za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie ich dlhu v pre nich primeraných splátkach vo výške, ktorú sami navrhli po 60,- Eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Žalobca pri takomto splácaní svojho nároku, je chránený stratou výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaných s plnením čo i len jednej splátky.

58. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

60. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

61. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia istiny v sume 8 882,25 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 6 073,66 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 68,38 % a neúspech v rozsahu 31,62 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje úspech žalovaných a naopak. V zmysle § 255 ods. 2 CSP v konaní pomerne úspešnejší žalobca má voči žalovaným nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 36,76 % (68,38 % - 31,62 %), tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O samotnej výške trov konania okresný súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.